

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

P8_TA(2018)0103

Vystomojo bendradarbiavimo priemonės, humanitarinės pagalbos priemonės ir Europos plėtros fondo įgyvendinimas**2018 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vystomojo bendradarbiavimo priemonės, humanitarinės pagalbos priemonės ir Europos plėtros fondo įgyvendinimo (2017/2258(INI))**

(2019/C 390/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalį ir 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208–211 ir 214 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Visuotinę veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę, kuri 2011 m. buvo nustatyta Pusane įvykusiame aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais ir atnaujinta 2016 m. Nairobyje įvykusiame aukšto lygio susitikime,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 14–18 d. Sendajuje (Japonija) surengtą trečiąją JT Pasaulio konferenciją nelaimių rizikos mažinimo klausimais,
- atsižvelgdamas į JT rezoliuciją „Mūsų pasaulio transformavimas: 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkė“, kuri buvo priimta 2015 m. rugsėjo 25 d. įvykusiame JT aukščiausiojo lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais, ir į šią rezoliuciją įtrauktus 17 darnaus vystymosi tikslų (DVT),
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 23 ir 24 d. Stambule surengtą pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimą humanitariniais klausimais ir kelių didžiausių paramos ir pagalbos teikėjų pasiektą susitarimą „Grand Bargain“,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą ir 2005 m. birželio 25 d. bei 2010 m. birželio 22 d. pakeistą AKR ir ES šalių partnerystės susitarimą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimą 2013/755/ES dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių atstovų vidaus susitarimą dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis (toliau – Vidaus susitarimas),
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/322 dėl 11-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/323 dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė 2014–2020 m. laikotarpiui ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ O L L 317, 2000 12 15, p. 3.⁽²⁾ O L L 344, 2013 12 19, p. 1.⁽³⁾ O L L 163, 1996 7 2, p. 1.⁽⁴⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽⁵⁾ O L L 58, 2015 3 3, p. 1.⁽⁶⁾ O L L 58, 2015 3 3, p. 17.⁽⁷⁾ O L L 77, 2014 3 15, p. 44.

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2007 m. Europos konsensumą dėl humanitarinės pagalbos ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Naująjį Europos konsensumą dėl vystymosi ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 19 d. Tarybos išvadas dėl ES bendradarbiavimo su pilietinės visuomenės organizacijomis išorės santykių srityje,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo ⁽¹⁰⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „ES infrastruktūros patikos fondas Afrikai: reikšmė vystymuisi ir humanitarinei pagalbai“ ⁽¹¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl ES 2015 m. politikos suderinamumo vystymosi labai ataskaitos ⁽¹²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 22 d. rezoliuciją „Vietos valdžios institucijos ir pilietinė visuomenė. Europos dalyvavimas remiant tvarų vystymąsi“ ⁽¹³⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 18/2014 „EuropeAid vertinimo ir į rezultatus orientuoto stebėjimo sistemos“,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 15 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Išorės finansavimo priemonių laikotarpio vidurio peržiūros ataskaita“ (COM(2017)0720) ir susijusius tarnybos darbo dokumentus: „Vystomojo bendradarbiavimo priemonės vertinimas“ (SWD(2017)0600) ir „11-ojo Europos plėtros fondo vertinimas“ (SWD(2017)0601),
 - atsižvelgdamas į Komisijos užsakytą ir išorės rangovų grupės atliktą 11-ojo Europos plėtros fondo išorės vertinimą (galutinė 2017 m. birželio mėn. ataskaita),
 - atsižvelgdamas į Komisijos užsakytą ir išorės rangovų grupės atliktą Vystomojo bendradarbiavimo priemonės išorės vertinimą (galutinė 2017 m. birželio mėn. ataskaita),
 - atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 14 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungai, veiksmingai siekiančiai savo prioritetų po 2020 m., skirta nauja, moderni daugiametė finansinė programa“ (COM(2018)0098),
 - atsižvelgdamas į Komisijos užsakytą ir išorės rangovų grupės atliktą vertinimą „Nuoseklumo ataskaita – Išorės finansinių priemonių išorės vertinimų įžvalgos“ (galutinė 2017 m. liepos mėn. ataskaita),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį ir 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti pranešimus savo iniciatyva suteikimo tvarkos 1 straipsnio 1 dalies e punktą ir 3 priedą,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir į Biudžeto komiteto nuomonę (A8-0118/2018),
- A. kadangi nuo to laiko, kai buvo patvirtintos išorės finansavimo priemonės (IFP), tarptautinė ir ES politikos sistema iš esmės pasikeitė priėmus svarbius dokumentus, pavyzdžiui, Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m., Paryžiaus susitarimą dėl klimato kaitos, Adis Abebos veiksmų darbotvarkę, Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo 2015–2030 m. sistemą ir Darbotvarkę žmonijai; kadangi ES atliko pagrindinį vaidmenį derantis dėl šių dokumentų;
- B. kadangi Lisabonos sutartis, Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m. ir darnaus vystymosi tikslai (DVT) kartu su Europos konsensumu dėl humanitarinės pagalbos ir nauju Europos konsensumu dėl vystymosi bei Pusano veiksmingo vystymosi principais apibrėžia ES vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos strategiją; kadangi, be to, Taryba priėmė Visuotinę Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategiją, kuri, be kita ko, apima ir vystomąjį bendradarbiavimą;

⁽⁸⁾ OL C 25, 2008 1 30, p. 1.

⁽⁹⁾ OL C 210, 2017 6 30, p. 1.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0437.

⁽¹¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0337.

⁽¹²⁾ OL C 86, 2018 3 6, p. 2.

⁽¹³⁾ OL C 208, 2016 6 10, p. 25.

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

- C. kadangi, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 214 straipsniu ir Europos konsensu dėl humanitarinės pagalbos, humanitarinė parama turi būti teikiama laikantis humanitarinių principų (humaniško, neutralumo, nepriklausomumo ir nešališkumo) ir paremta poreikiais pagrįstu požiūriu; kadangi humanitarinė pagalba neturi būti krizių valdymo priemonė;
- D. kadangi vystymosi politika turėtų papildyti ES užsienio politiką ir migracijos valdymą, kartu užtikrinama, kad vystymuisi skiriamas finansavimas būtų naudojamas tik su vystymuisi susijusiems tikslams ir iš jo nebūtų dengiamos kitiems tikslams, pavyzdžiui, sienų kontrolei ar prieš migraciją nukreiptai politikai vykdyti skirtos išlaidos;
- E. kadangi pagrindinis vystomojo bendradarbiavimo priemonės (VBP) tikslas yra sumažinti, o ilguoju laikotarpiu – panaikinti skurdą besivystančiose šalyse, kurioms neskiriama lėšų iš Europos plėtros fondo (EPF), pagal Europos kaimynystės priemonę ar pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (PNPP), teikti teminę paramą pilietinės visuomenės organizacijoms ir vietos valdžios institucijoms valstybėse partnerėse su visuotinių viešųjų gėrybių ir uždavinių plėtra susijusiose srityse ir remti strateginę Afrikos ir ES partnerystę; kadangi VBP yra pagrindinė ES biudžete numatyta geografinė priemonė vystomojo bendradarbiavimo srityje (jai 2014–2020 m. laikotarpiu skirta 19,6 mlrd. eurų suma);
- F. kadangi pagrindinis EPF tikslas yra mažinti, o ilguoju laikotarpiu – panaikinti skurdą Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) regione ir pasiekti tvarią užjūrio šalių bei teritorijų (UŠT) plėtrą; kadangi EPF yra pagrindinė ES vystomojo bendradarbiavimo priemonė (vienuoliktojo EPF biudžetas 2014–2020 m. laikotarpiui yra 30,5 mlrd. EUR);
- G. kadangi pagrindinis humanitarinės pagalbos priemonės tikslas yra teikti pagalbą, paramą ir apsaugą nuo gamtos arba žmogaus sukeltų nelaimių nukentėjusiems asmenims ir padėti kitais ekstremaliais atvejais, dėmesį sutelkiant į labiausiai pažeidžiamas aukas nepaisant jų pilietybės, religijos, lyties, amžiaus, etninės kilmės ar politinių pažiūrų, atsižvelgiant į realius poreikius, tarptautinius humanitarinius principus ir Europos konsensu dėl humanitarinės pagalbos;
- H. kadangi humanitarinės pagalbos priemonė, be pagrindinės gyvybių gelbėjimo užduoties, apima ir paramą nuo ilgalaikių krizių nukentėjusiems asmenims, trumpalaikę reabilitaciją ir atstatymo darbus, pasirengimą nelaimėms ir gyventojų judėjimų padarinių šalinimą;
- I. kadangi vystomasis bendradarbiavimas gali būti veiksmingas tik taikant naujovišką požiūrį, suteikiant paramos teikėjams galimybę greitai reaguoti į vietos poreikius, dirbti kartu su vietos organizacijomis ir remti vietos verslo įmones ir verslininkus, ypač neturtingiausiose ir labiausiai pažeidžiamose šalyse; kadangi ES audito sistema turi suteikti paramos teikėjams lankstumo prisiimti pagrįsto dydžio riziką vykdant tokius projektus – taip būtų padidintos ES galimybės greitai reaguoti ir suteikti efektyvią pagalbą;
- J. kadangi ES yra pasaulinė lyderė vystymosi ir humanitarinės pagalbos teikimo srityje; kadangi, teikdama šią paramą, ES yra lyderė imantis pastangų mažinti skurdą ir skatinti pasaulinius ir ES interesus ir pagrindines vertybes;
- K. kadangi per 2017 m. lapkričio 29–30 d. Abidžane įvykusį Afrikos Sąjungos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimą buvo patvirtintas išpareigojimas sukurti tikrą, modernią, globalizuotą ir plačių užmojų partnerystę ir sudaryti tikrą lygybę užtikrinančias politines ir ekonomines sąlygas;
- L. kadangi sparčiai didėjo su trečiosiomis šalimis (įskaitant Kiniją, Rusiją, Turkiją, Braziliją ir Indiją) pasirašytų vystomojo bendradarbiavimo susitarimų skaičius;
- M. kadangi didelį susirūpinimą kelia visuotinio nutildymo taisyklės atnaujinimas ir taikymo srities išplėtimas ir finansavimo nutraukimas organizacijoms, moterims ir mergaitėms teikiančioms šeimos planavimo ir seksualinės bei reprodukcinės sveikatos priežiūros paslaugas;
- N. kadangi trečiųjų šalių vyriausybės turi realių lūkesčių, kad bus greitai imtasi veiksmų, kad jie bus veiksmingi ir kad bus skubiai atsižvelgta į poreikį išlaikyti sklandžią vystymosi bendradarbiavimo partnerystę veiklą; kadangi šalyse partnerėse reikia plėtoti atvirą ir našias ekonomikas sykiu atsižvelgiant į naujas aplinkybes ir naujus ekonominius subjektus tarptautinėje arenoje;
- O. kadangi, atsižvelgiant į tai, kad po 2020 m. Jungtinė Karalystė šiose programose nedalyvaus, dėl jos išstojimo iš ES biudžetas sumažės nuo 12 iki 15 proc.;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

- P. kadangi atlikus EPF ir VBP vertinimą patvirtinta, jog įmanoma nuosekliai vykdyti skirtingas geografines ir temines priemones;
- Q. kadangi 11-ajame EPF pabrėžiama, jog esama realaus pavojaus, kad EPF gali patekti į padėtį, kai bus vykdomos darbotvarkės, atitolinsiančios jį nuo pirminio skurdo mažinimo tikslo, kurias sunku suderinti su pagrindinėmis EPF vertybėmis ir kurios susilpnina fondo galimybę atlikti darbą gerai, kad nepaisant konsultacijų, vyriausybės ir [piliietinės visuomenės organizacijų] požiūrio (išskyrus kai kurias svarbias išimtis, pvz., Ramiojo vandenyno regioną) retai buvo atsižvelgiama į programavimo metu priimtus sprendimus ir kad 11-uoju EPF programavimo laikotarpiu telkimo principui buvo taikomas požiūris „iš viršaus į apačią“, tačiau Kotonu susitarimo pagrindinio partnerystės principo sąskaita;
- R. kadangi, kaip matyti iš 11-ojo EPF vertinimo rezultatų, iki 2017 m. balandžio mėn. beveik 500 mln. eurų iš EPF rezervo buvo išmokėta Komisijos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijų (ECHO) skyriui paremti, beveik 500 mln. EUR skirta pavienėms šalims kaip skubi parama ir 1,5 mlrd. EUR išmokėta ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondui; kadangi EPF taip pat prisideda naujojo Europos darnaus vystymosi fondo finansavimui;
- S. kadangi atlikus VBP vertinimą nurodoma, jog VBP iš esmės veikia tinkamai ir atitinka paskirtį – tiek įsteigimo momentu, tiek jo įgyvendinimo laikotarpio viduryje; jis iš esmės atitinka naujuosius politikos dokumentus (pvz., naująjį Europos konsensuą dėl vystymosi ir Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m.), nors dėl dabartinio formato jam gali būti sunku įgyvendinti tam tikrus prioritetus;
- T. kadangi patvirtinant 2014–2020 m. IFP Parlamentas pageidavo nustatyti atskirą IFP, skirtą vystomajam bendradarbiavimui, ir ragino numatyti tikslinius vystymosi fondus, jeigu EPF būtų įtrauktas į biudžetą;
- U. kadangi, kalbant apie ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondą, EPF vertinime teigiama, jog, palyginti su tipiniais EPF projektais, sutrumpintas parengimo ir tvirtinimo laikas, ES netiesiogiai įtraukiamas į projekto įgyvendinimą, ir pabrėžiamas faktas, kad šie projektai rengiami atsižvelgiant į ES prioritetus, o ne kaip atsakas į [šalių partnerių] ilgalaikius prioritetus, visiems nerimą keliančius ES veiksmingumo ir tvarumo klausimų sprendimo [iš skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondo] projektus ir ES gebėjimas atidžiai stebėti jų įgyvendinimą;
- V. kadangi finansiniai srautai iš Sąjungos į valstybes, gaunančias paramą iš plėtrai skirtų finansinių priemonių, yra mažesni už privaliai Europoje gyvenančios tų valstybių išeivijos siunčiamas perlaidas;
- W. kadangi nepaisant to, jog Afrikos taikos priemonė daugelį metų gauna milijonus eurų iš EPF, taip pat nepaisant Komisijos rimtų nuogąstavimų dėl jos finansinio lėšų valdymo, ši priemonė nebuvo įtraukta į EPF vertinimą; kadangi Afrikos taikos priemonė nėra vertinta nuo 2011 m.;
- X. kadangi atitinkamuose vertinimuose ir Komisijos IFP laikotarpio vidurio peržiūros ataskaitoje tvirtinama, kad sunku įvertinti bendrą VBP ir EPF veiksmingumą ir jų ilgalaikį poveikį įgyvendinant jų tikslus todėl, kad esama rimtų trūkumų apibrėžiant tinkamas stebėsenos ir vertinimo sistemas ir vertinant išorės veiksmų vaidmenį, taip pat dėl to, kad priemonės apima įvairias šalis ir temas; kadangi, remiantis vertintojais, derinimas paskatina papildomus išteklius tik vienu iš dviejų atvejų;
- Y. kadangi Parlamentui buvo nustatyti labai trumpi terminai įgyvendinimo priemonių projektų tikrinimui; kadangi nustatant šiuos terminus nebuvo tinkamai atsižvelgta į Parlamento veiklos ypatumus; kadangi tuo metu įgyvendinimo priemonių projektai Parlamentui buvo siunčiami po nustatyto termino ar prieš laikotarpius, kai veikla nevykdoma; tai dar labiau apribojo Parlamento galimybę tinkamai vykdyti savo tikrinimo įgaliojimus;
- Z. kadangi ES yra pripažinusi partnerystę su pilietinės visuomenės organizacijomis svarbą išorės santykiuose; kadangi partnerystės taip pat apima pilietinės visuomenės organizacijų dalyvavimą planuojant ir įgyvendinant išorės priemones;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

VBP, EPF ir Humanitarinės pagalbos priemonės įgyvendinimo laikotarpio vidurio peržiūros faktai ir išvados*Bendrosios aplinkybės*

1. palankiai vertina tai, kad atlikti VBP, EPF ir Humanitarinės pagalbos priemonės vertinimai rodo, jog šių priemonių uždaviniai buvo iš esmės susiję su politiniais prioritetais, kurie galiojo jų nustatymo metu, ir kad jie iš esmės atitinka tikslus ir dera su DVT vertybėmis ir uždaviniais; pažymi, kad norint pasiekti DVT metinis finansavimo trūkumas yra maždaug 200 mlrd. JAV dolerių;
2. pažymi, kad kai kuriose šalyse, kuriose įgyvendinamos EPF ir VBP geografinės programos, per paskutiniuosius dešimt metų pavyko sumažinti skurdą ir paspartinti žmonių ir ekonominės veiklos plėtrą, tačiau kitose šalyse padėtis išliko kritinė;
3. su pasitenkinimu pažymi, kad VBP ir EPF prioritetai suderinti su DVT vertybėmis ir tikslais, atsižvelgiant į svarbų vaidmenį, kurį ES atliko juos priimant, taip pat pažymi, kad dėl šios priežasties daug paprasčiau atlikti šių priemonių vidurio laikotarpio peržiūrą;
4. pažymi, kad per pirmuosius VBP ir EPF įgyvendinimo metus ES buvo sudarytos sąlygos reaguoti į naujas krizes ir poreikius dėl plataus priemonėse nustatytų uždavinių pobūdžio; tačiau pažymi, kad krizių padažnėjimas ir naujų politinių prioritetų atsiradimas sukėlė finansinį spaudimą VBP, EPF ir humanitarinės pagalbos priemonei, ir šios priemonės pasiekė savo galimybių ribas, be to, buvo priimtas sprendimas sukurti naujų *ad hoc* mechanizmų, pavyzdžiui, patikos fondų, kurie pasižymi rimtomis problemomis, pavyzdžiui, skaidrumo, demokratinės atskaitomybės srityse, taip pat jie nesusieti su vystymosi tikslais; primena neseniai įsteigtą Europos darnaus vystymosi fondą, kuriuo siekiama padidinti finansinio svorto poveikį;
5. yra patenkintas dėl didesnio vidinio VBP ir EPF nuoseklumo, iš esmės dėl kokybiškų vertinimų, suderintų sprendimo priėmimo procesų ir sektoriaus koncentracijos;
6. pažymi, kad esama atvejų, kuriais biudžeto parama kritikuojama dėl tinkamumo ir veiksmingumo trūkumo, nors tai paramos forma, atitinkanti šiuolaikinę bendradarbiavimo koncepciją ir puikiai pritaikyta tikroms vystymosi partnerystėms, sudaranti galimybes partnerių ir valstybių atsakomybei ir pasižyminti lankstumu ir veiksmingumu; todėl ragina imtis veiksmų politinei ir institucinei partnerystei, skatinančiai iš biudžeto skiriamą paramą, stiprinti, kartu užtikrinant veiksmingą ekonomikos valdymą ir pagarbą demokratinėms vertybėms; atkreipia dėmesį į tai, jog vystomojo bendradarbiavimo politika turi būti vykdoma atsižvelgiant į šalių ir gyventojų, kuriems šios politikos reikia, pageidavimus, užtikrinant jų dalyvavimą sprendimų priėmimo procese ir tai, kad jie prisiimtų atsakomybę už skaidrų ir veiksmingą šios politikos įgyvendinimą;
7. pabrėžia, kad daugelis valstybių tapo didesnes nei vidutinės pajamas gaunančiomis šalimis, o to rezultatas – kad jos jau nebetenkina kriterijų dvišaliam bendradarbiavimui pagal VBP vykdyti arba sumažintoms dvišalėms bendradarbiavimo dotacijoms iš EPF gauti, nes su sėkminga nacionaline politika suderinta vystymosi parama gali padėti pasiekti teigiamų rezultatų; primena, kad skurdas ir vystymasis yra daugialypiai reiškiniai, todėl kliautis vien BVP kaip vystymosi rodikliu nepakanka; atkreipia dėmesį į tai, kad didžiausia dalis neturtingų žmonių gyvena vidutinių pajamų šalyse, kuriose didelė nelygybė, todėl staigus paramos nutraukimas vidutinių pajamų šalims gali sukliudyti pasiekti DVT; todėl primygtinai pabrėžia, kad šiuo sudėtingu etapu reikia ir toliau remti šias šalis ir suteikti joms galimybę toliau vystytis;
8. pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad vystymosi parama būtų naudojama tuo tikslu, kuriam ji skirta, tinkamai atsižvelgiant į paramos ir vystymosi veiksmingumo principus; primena, kad ES vystomasis bendradarbiavimas turėtų būti suderintas su šalių partnerių planais ir poreikiais;
9. pabrėžia, kad jokiais aplinkybėmis ES trumpalaikiai (saugumo ar migracijos srities) interesai neturėtų paveikti jos vystymosi darbotvarkės, ir kad paramos ir vystymosi veiksmingumo principų turi būti laikomasi visais vystomojo bendradarbiavimo atvejais;
10. pažymi, jog Komisija padarė išvadą, kad priemonių nuoseklumą būtų galima padidinti optimizuojant; pabrėžia, kad jokiame vertinime nėra daroma nuorodos į tokį finansavimą;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

11. yra susirūpinęs dėl vertintojų nustatytų faktų, kad nėra stebėsenos ir vertinimo sistemų, nes tai apsunkina rezultatų vertinimą; kita vertus, atkreipia dėmesį į daugelį teigiamų su ES vystymosi politika susijusių rezultatų, kurie pateikti Europos Audito Rūmų audito ataskaitose; primena Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 18/2014 „EuropeAid vertinimo ir į rezultatus orientuoto stebėjimo sistemos“ pateiktas pastabas; ragina Komisiją pasinaudoti šia galimybe ir toliau tobulinti savo vertinimo sistemą vadovaujantis Audito Rūmų pateiktomis rekomendacijomis;

12. yra nustebęs, kad tarp vertinimo rezultatų ir Komisijos parengtoje laikotarpio vidurio peržiūroje pateiktų išvadų yra nesutapimų; apgailestauja, kad rimtos problemos, susijusios su partnerystės trūkumu įgyvendinant priemones ir su rizika, kad vis mažiau dėmesio bus skiriama skurdo panaikinimui, visiškai neminimos Komisijos išvadose, nors tai pagrindinė vertinimo dalis;

13. yra susirūpinęs dėl duomenų trūkumo arba dėl to, kad jie nepakankamai išsamūs; pažymi, kad neturint stebėsenos ir vertinimo sistemos, kuri apimtų ne tik tūkstantmečio vystymosi tikslus ir DVT, neįmanoma tiksliai įvertinti pokyčių, pavyzdžiui, priemonės lankstumo aspektu, arba įvertinti, koku mastu ji suderinama su kitomis priemonėmis;

14. be to, pažymi, kad neturint atskiro finansavimo skyriaus, kuris būtų skirtas konkrečiai politiniams debatams skatinti, ypač didelį dėmesį skiriant politinių partijų rėmimui, nesukuriama palankios aplinkos tvaraus vystymosi tikslų siekimui;

15. ragina pagerinti ataskaitų teikimą nustatant automatinį statistikos ir rodiklių generavimą;

16. apgailestauja, kad atlikdama laikotarpio vidurio peržiūrą Komisija nepasinaudojo proga priderinti savo politikos prie naujajame Europos konsensuse dėl vystymosi nustatytų reikalavimų dėl paramos smulkiesiems ir tvaraus agroekologinio ūkininkavimo metodą taikantiems ūkininkams; pažymi, kad, priešingai, siūlomos priemonės apima netgi didesnę paramą stambiems ūkininkams ir žemės ūkio srities verslininkams;

VBP

17. pažymi, kad VBP yra svarbi visų pirma todėl, kad naudojant šią priemonę galima lanksčiai reaguoti į nenumatytus įvykius pasirinkant programavimo ir įgyvendinimo metodus, taip pat perskirstant lėšas priemonės viduje ir tarp priemonių ir panaudojant rezervines lėšas; atkreipia dėmesį į tai, kad daugiamečio programavimo lankstumas taip pat suteikė galimybių priderinti programavimo laikotarpio trukmę prie esamos padėties, greitai perskirstyti finansavimą įvykus dideliems pokyčiams ir naudoti specialias priemones;

18. palankiai vertina tai, kad vertinimuose atkreiptas dėmesys į strateginę VBP teminės programos svarbą, visų pirma į joje numatytas galimybes remti pasaulinius veiksmus, susijusius su viešosiomis gėrybėmis;

19. atkreipia dėmesį į supaprastintas, suderintas ir išplėstas įgyvendinimo sąlygas, nustatytas Reglamente (ES) Nr. 236/2014 dėl bendrų IFP įgyvendinimo taisyklių, kurios padėjo užtikrinti didesnę VBP veiksmingumą; pabrėžia, kad Reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, nėra nustatyta, kokia turi būti priemonės veiklos vertinimo stebėsenos ir vertinimo sistema; yra itin susirūpinęs dėl to, kad įgyvendinimo procedūros, iš kurių keletas yra nustatyta Finansiniame reglamente, vis dar ilgos ir sunkiai vykdomos, o tai diskredituoja ES ir didina palankumą kai kurių šalių taikomiems metodams, kurie laikomi kur kas mažiau formaliais ir kuriems taikoma mažiau sąlygų; šiomis aplinkybėmis primena, kad kai kurios procedūros numatytos Finansiniame reglamente, o ne IFP, o kiti reikalavimai grindžiami pagrindinių vystomojo bendradarbiavimo principų, tokių kaip partnerystė ir atsakomybė, taikymu;

20. pažymi, kad iš Komisijos darbo dokumentų matyti, jog išmokėtos sumos yra gana mažos, palyginti su prisiimtais išpareigojimais; pabrėžia, kad tais atvejais, kai susiduriama su „konkurencija“ paramos vystymuisi srityje, tai yra pagrindinė problema; todėl ragina geriau informuoti apie finansavimo galimybes ir užtikrinti, kad ši informacija pasiektų ES partnerius; ragina rengti ES dokumentų ruošimo kursus vietos suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant valstybės tarnautojus, siekiant užtikrinti, kad jie atitiktų kriterijus ir atitinkamai padidintų savo galimybes pateikti sėkmingus prašymų projektus; pažymi, kad tokie kursai taip pat galėtų būti orientuojami į dalyvavimą kitų tarptautinių organizacijų rengiamuose konkursuose;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

21. yra susirūpinęs dėl to, kad per VBP laikotarpio vidurio peržiūrą atkreiptas dėmesys į riziką dėl vyraujančios nuomonės, kad nesilaikoma reikalavimo ne mažiau kaip 20 proc. pagal VBP skiriamos paramos skirti pagrindinėms socialinėms paslaugoms (pvz., sveikatos apsaugai) ir viduriam išsilavinimui bei kitoms socialinėms paslaugoms, jei šie poreikiai labai svarbūs tų šalių vystymuisi; yra taip pat susirūpinęs dėl to, kad nacionalinėms sveikatos sistemoms teikiama nepakankama parama, ir dėl duomenų apie pasiektus rezultatus švietimo srityje trūkumo; primena naujajame Europos konsensuse dėl vystymosi prisiimtą įsipareigojimą skirti bent 20 proc. ES oficialios paramos vystymuisi (OPV) socialinei įtraukčiai ir žmogaus socialinei raidai;

22. yra patenkintas teminės programos, skirtos pilietinės visuomenės organizacijoms ir vietos institucijoms, uždaviniais ir rezultatais, ir ragina ją išlaikyti būsimose priemonėse; tačiau yra labai susirūpinęs dėl to, kad programų planavimo ir įgyvendinimo etapais pilietinės visuomenės organizacijoms suteikiama mažiau veikimo laisvės, ir ragina sustiprinti šių institucijų (taip pat kaip paslaugų teikėjų) vaidmenį ir taikyti specialiai joms pritaikytas bendradarbiavimo sąlygas bei labiau strateginį požiūrį; pabrėžia, kad šių šalių išsivystymas gali būti visapusiškai pasiektas tik bendradarbiaujant su teisėtomis vietos institucijomis;

23. ragina Komisiją įgyvendinti politiką, kurią vykdant būtų skatinama įtraukti Afrikos išsivius kaip pagrindinius vystymosi suinteresuotuosius asmenis;

EPF

24. pažymi, kad EPF atliko svarbų vaidmenį naikinant skurdą ir siekiant DVT; tačiau pažymi, kad pažangos įrodymai yra silpnesni regioniniu lygmeniu ir kad EPF nepadėjo sukurti nuolatinės tvirtos sinergijos ir nuoseklumo su pagal šį fondą įgyvendinamomis nacionalinėmis, regioninėmis ir AKR tarpusavio bendradarbiavimo programomis;

25. apgailestauja, kad laikotarpio vidurio peržiūra neapėmė Afrikos taikos priemonės, nors ji jau daugelį metų nebuvo tinkamai vertinta; mano, kad šiais laikais, kai vis daugiau dėmesio skiriama saugumo ir vystymosi tarpusavio sąsajai, labai svarbus yra įrodymais pagrįstas politikos formavimas;

26. palankiai vertina tai, kad EPF atitinka jam keliamus tikslus sparčiai besikeičiančioje aplinkoje dėl to, kad buvo sutrumpintas planavimo ciklas, supaprastintos procedūros ir pagerintas biudžeto valdymas; vis dėlto pažymi, kad jis vis dar nepakankamai priderintas prie pasikeitusios aplinkos, o procedūros kiek nelanksčios ir sudėtingos;

27. pažymi, kad labai skirtingi AKR šalių ir UŠT, kurioms taikomas EPF, poreikiai ir pobūdis verčia abejoti visiems tinkančio požiūriu, kuriuo vadovaujama pasirenkant procedūras ir veikimo būdus, tinkamumu, ir galiausiai teritorine EPF taikymo sritimi; primena, kad turi būti plėtojama nauja ir tikra lygių subjektų partnerystė, o pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas žmogaus teisėms;

28. pažymi, kad EPF buvo daromas spaudimas patenkinti vis daugiau politinių reikalavimų, pavyzdžiui, dėl saugumo ir migracijos, kuriuos gali būti sudėtinga suderinti su pagrindinėmis pagal EPF įgyvendinamos ES vystymosi ir bendradarbiavimo politikos vertybėmis ir principais, būtent su skurdo panaikinimu;

Humanitarinės pagalbos priemonė

29. džiaugiasi, kad buvo pasiektas humanitarinės pagalbos priemonės tikslas teikti pagalbą nelaimės atvejais remiantis visapusišku tarptautinės viešosios teisės laikymusi, kartu užtikrinant, kad humanitarine pagalba nebūtų naudojama politiniais tikslais ir kad būtų paisoma žmoniškumo, nešališkumo, neutralumo ir nepriklausomumo principų;

30. pažymi, kad įvairios humanitarinės krizės ir nelaimės, kurioms buvo skiriamos humanitarinės pagalbos priemonės lėšos, per pastaruosius keletą metų gerokai padidėjo, todėl buvo visiškai išnaudotas neatidėliotinos pagalbos rezervas ir atsirado poreikis panaudoti papildomas lėšas, taip pat pažymi, kad mažai tikėtina, jog ši situacija pagerės trumpuoju ar vidutiniu laikotarpiu, turint omenyje didėjantį įvairiuose pasaulio regionuose kylančių krizių skaičių; pažymi, kad tai reiškia, jog reikia smarkiai padidinti neatidėliotinos pagalbos rezervą ir greičiau bei lanksčiau panaudoti visus turimus išteklius;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

31. mano, kad žmonės ir bendruomenės turėtų išlikti pagrindiniais humanitarinės pagalbos priemonės adresatais ir suinteresuotaisiais subjektais ir kad vietos vyriausybės ir valdžios institucijos, taip pat vietos bendruomenės, religinės įvystymąsi orientuotos organizacijos ir pilietinės visuomenės veikėjai visomis aplinkybėmis turėtų laikytis lankstaus, koordinuoto, prie konkrečių poreikių pritaikyto požiūrio, kuriuo atsižvelgiama į vietos bendruomenių ir pilietinės visuomenės dalyvių nuomones; pabrėžia, kad dauguma šių organizacijų, įskaitant Europoje įsikūrusias išėivių organizacijas, atlieka vertingą darbą įvairiose svarbiose srityse ir humanitarinei pagalbai gali suteikti pridėtinės vertės;

32. primena, kad Pasaulio sveikatos organizacija nesaugius abortus laiko viena iš trijų pagrindinių gimdyvių mirtingumo priežasčių; primena tarptautiniu mastu pripažintą teisės į lytinę ir reprodukcinę sveikatą ir seksualinio smurto aukų bei nuo konfliktų nukentėjusių žmonių teisių teisinį pagrindą;

Rekomendacijos likusiam įgyvendinimo laikotarpiui

33. pažymi, kad VBP, EPF ir humanitarinės pagalbos priemonė turėtų būti įgyvendinamos atsižvelgiant į naują tarptautinę ES politikos sistemą, įskaitant Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m., Paryžiaus susitarimą dėl klimato kaitos, Adis Abebos veiksmų darbotvarkę ir Darbotvarkę žmonijai;

34. primena, kad DVT turi būti pasiekti pasauliniu mastu visiems tarptautiniams veikėjams dedant bendras pastangas ir bendradarbiaujant, įskaitant besivystančias ir išsivysčiusias valstybes ir tarptautines organizacijas; pabrėžia, kad tam reikalingos ES lygmens išorės politikos priemonės, parengtos ir įgyvendinamos bendrai, nuosekliai ir koordinuotai, laikantis politikos suderinamumo vystymosi labai (PSVL) principų; mano, PSVL turi būti laikomas pagrindiniu veiksmu apibrėžiant ir įgyvendinant IFP ir nustatant kitų sričių ES politiką ir priemones atsižvelgiant į vidaus ir išorės ES politikos sričių tarpusavio sąveiką; tačiau laikosi nuomonės, kad turėtų būti dar labiau pagerintas bendras priemonių nuoseklumas, visų pirma gerinant geografinių ir teminių programų nuoseklumą ir koordinavimą ir pasiekus geresnį koordinavimą ir papildomumą su kitų sričių ES politika;

35. nerimauja, kad didesnes nei vidutines pajamas gaunančios šalys, kurios viršijo EPF ir VBP reikalavimus, gali susidurti su finansavimo spraga, dėl kurios jos atsiduria pažeidžiamoje padėtyje; ragina Komisiją galvoti apie pasekmes, svarstyti, kokiomis priemonėmis būtų galima išvengti neigiamų pasekmių, ir suteikti daugiau galimybių didesnes nei vidutines pajamas gaunantioms šalims pasinaudoti jų poreikiams pritaikytomis EPF, ypač didinančiomis pastangas skatinti gerą valdymą ir kovoti su korupcija, mokesčiniu sukčiavimu ir nebaudžiamumu, užtikrinant teisinės valstybės principus ir rengiant laisvus ir sąžiningus rinkimus, užtikrinant vieno dės teisės kryptis į teismą ir naikinant institucinius trūkumus; pripažįsta darbą, kurį šioje srityje atliko EUROsociAL; tačiau pabrėžia, kad pirmenybė turi būti teikiama pagalbai mažiausiai išsivysčiusioms šalims, kurių padėtis nestabili, kurios susiduria su reikšmingomis struktūrinėmis tvaraus vystymosi kliūtėmis ir dėl to yra labai priklausomos nuo tarptautinio viešojo finansavimo;

36. laikosi nuomonės, kad IFP toliau reikėtų remti ES ir vietos PVO, vietos bendruomenės, vietos ir regionų vyriausybes ir vietos valdžios institucijas šalyse partnerėse ir jų partnerystę su Europos vietos ir regioninėmis vyriausybėmis, taip pat sistemiskai lengvinti jų aktyvų dalyvavimą įvairių suinteresuotųjų subjektų dialoguose ES politikos ir visų programavimo procesų, nustatytų visose priemonėse, klausimais; be to, mano, kad ES turėtų remti PVO, kaip stebėtojų, vaidmenį tiek ES viduje, tiek už jos ribų, ir remti decentralizacijos reformas šalyse partnerėse; šiomis aplinkybėmis palankiai vertina Komisijos ketinimą plėtoti ir apjungti partnerystės kūrimo pastangas ir dialogą su pilietine visuomene, vykdančia veiklą vystymosi srityje, ir skatinti įsitraukti į dialogą bei įtraukti PVO tinklus į ES politikos formavimo ir įgyvendinimo procesus; primena, kad ES turėtų remti demokratinį konsolidavimą nustatydamas paramos organizacijų trečiojoje šalyse veiklos mechanizmus, kad būtų prisidedama prie viešųjų gėrybių valdymo tarptautinių standartų stabilizavimo ir gerinimo;

37. patvirtina savo pasiryžimą stebėti, kaip vykdomas ES išpareigojimas nuolat remti žmogaus socialinę raidą siekiant, kaip numatyta DVT, pagerinti žmonių gyvenimą; primena, kad VBP atveju reikia skirti bent 20 proc. paramos pagrindinėms socialinėms paslaugoms, ypatingą dėmesį skiriant sveikatos apsaugai ir švietimui, taip pat viduriniam mokymui; todėl yra susirūpinęs dėl to, kad vis dar esant abejonių, ar bus pasiektas 20 proc. žmogaus socialinės raidos tikslas, Komisija perkelia finansavimą iš žmogaus raidai skirtų priemonių investicijoms;

38. ragina griežtai taikyti išankstines sąlygas, leidžiančias veiksmingai naudoti biudžeto paramą ir daug sistemingiau stebėti šį pagalbos teikimo būdą šalyse partnerėse, kad būtų padidinta atskaitomybė, skaidrumas, pagalbos veiksmingumas ir kad iš biudžeto skiriama parama būtų suderinta su jos tikslais;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

39. perspėja dėl piktnaudžiavimo naudojant patikos fondus, – tai kelia grėsmę ES vystomojo bendradarbiavimo politikos specifiškumui; primygtinai ragina juos naudoti tik tais atvejais, kai užtikrinama pridėtinė vertė, palyginti su kitais paramos teikimo būdais, ypač nelaimių atvejais, ir kad jie būtų visada naudojami visapusiškai laikantis paramos veiksmingumo principų ir vystymosi politikos pagrindinio tikslo – skurdo naikinimo; nerimauja dėl fakto, kad valstybių narių ir kitų donorų įnašai į patikos fondus buvo mažesni, nei tikėtasi, o tai turėjo neigiamą poveikį fondų veiksmingumui; primena, kad šiems fondams turi būti taikoma parlamentinė kontrolė; yra labai susirūpinęs dėl kai kurių per EPF vertinimą padarytų išvadų dėl ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondo veiksmingumo;

40. primena, kad naudodama patikos fondus Komisija turėtų užtikrinti skaidrumą, be kita ko, reguliariai teikdama Parlamentui informaciją ir užtikrindama savo tinkamą dalyvavimą atitinkamose valdymo struktūrose, kaip numatyta galiojančioje ES teisėje; taip pat primena, kad patikos fondams turi būti taikomi visi veiksmingi vystymosi principai, jie turi atitikti ilgalaikius vystymosi prioritetus, principus ir vertybes, nacionalines ir ES strategijas ir kitas atitinkamas priemones ir programas, ir kas dvejuis metais turi būti skelbiamos kontrolės ataskaitos, kuriose būtų įvertinama ši atitiktis; primena, kad ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondo tikslas – išspręsti pagrindines migraciją sukeliančias problemas skatinant susitaikymą, ekonomines galimybes, lygias galimybes, saugumą ir plėtrą;

41. primena, kad ES išorės veiksmams skiriamas biudžetas yra nuolat telkiamas ir didinamas panaudojant visas turimas maržas, kad būtų galima susidoroti su vis dažniau kylančiomis krizėmis; laikosi nuomonės, kad šiomis daugybės krizių ir neužtikrintumo aplinkybėmis IFP turi būti pakankamai lanksčios, kad jas būtų galima greitai pritaikyti prie kintančių prioritetų ir nenumatytų įvykių ir sparčiai įgyvendinti vietoje; šiuo tikslu rekomenduoja protingai naudoti IFP rezervą arba nepanaudotas lėšas, užtikrinti didesnę lankstumą daugiametėse programose, tinkamai derinti finansavimo būdus ir užtikrinti paprastesnę įgyvendinimą; tačiau pabrėžia, kad didesnis lankstumas neturėtų būti pasiektas veiksmingumo ir nuspėjamumo, ilgalaikių geografinių ir teminių prioritetų ar įsipareigojimų vykdyti reformas šalyse partnerėse sąskaita;

42. ragina Komisiją įgyvendinti humanitarinės pagalbos priemones tokiu būdu, kuris būtų suderintas su humanitariniais principais, įsipareigojimais, dėl kurių susitarta pasaulio aukščiausiojo lygio susitikime priėmus susitarimą „Grand Bargain“, ir Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 15/2016 ⁽¹⁴⁾ išvadamis; ragina Komisiją visų pirma padidinti strateginio programavimo ir finansavimo atrankos procedūros skaidrumą, skirti tinkamą dėmesį veiklos išlaidų veiksmingumui nemažinant humanitarinės pagalbos tikslų ir noro padėti labiausiai pažeidžiamiems asmenims sykiu išlaikant pajėgumą vadovautis humanitarinėmis normomis teikiant pagalbą labiausiai pažeidžiamiems asmenims ir vykdamą veiklą ten, kur to labiausiai reikia, gerinti stebėseną įgyvendinimo metu, skirti daugiau finansavimo nacionaliniams ir vietos respondentams, sumažinti biurokratinę naštą suderinus ataskaitų teikimo reikalavimus ir kasmet parengti strategiją, programavimą ir numatyti finansavimą, kad būtų užtikrintas didesnis humanitarinio atsako nuspėjamumas, lankstumas, greitumas ir tęstinumas;

43. primygtinai ragina, kad humanitarinė pagalba ir toliau būtų teikiama krizių apimtose teritorijose esantiems asmenims, o ją teikiančios organizacijos turėtų galėti saugiai pasiekti aukas konfliktų zonose ir pažeidžiamose šalyse, kad galėtų vykdyti savo veiklą;

44. ragina Komisiją užtikrinti, kad, be greito atsako į humanitarines krizes, humanitarinės pagalbos priemonės kartu su VBP ir EPF ir juos papildydamos padėtų, taip pat atsižvelgiant į humanitarinę ir vystymosi sąsają, atsilaikyti prieš būsimus sukrėtimus teikiant ankstyvus įspėjimus ir rengiant prevencines strategijas ir struktūras, duotų didesnę naudą vystymuisi ilgesniuoju laikotarpiu atsižvelgiant į poreikį susieti pagalbą, atkūrimą ir vystymąsi, ir toliau telktų dėmesį į pamirštas krizes, visapusiškai laikydamasi principo nė vieno nepalikti nuošalyje;

45. pažymi, kad turi būti padidintas vystymosi priemonių ir humanitarinės pagalbos priemonės papildomumas, visų pirma atsižvelgiant į humanitarinę ir vystymosi sąsają, naująjį strateginį požiūrį į atsparumą ir ES įsipareigojimą mažinti nelaimių riziką ir pasirengimą, nekeliančios pavojaus atitinkamų tikslų ir įgaliojimų vykdymui;

46. primena, kad vystymasis papildo humanitarinę pagalbą, jei turėsime omenyje sukrėtimų ir krizių prevenciją;

⁽¹⁴⁾ Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 15/2016 „Ar Komisija veiksmingai valdė nuo konfliktų nukentėjusiems Afrikos Didžiųjų ežerų regiono gyventojams teikiamą humanitarinę pagalbą?“, 2016 m. liepos 4 d.

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

47. ragina ES biudžete pripažinti humanitarinės pagalbos specifiką, o tai reiškia, jog reikia užtikrinti, kad neatidėliotinos pagalbos rezervas būtų lanksti reagavimo į naujas krizes turint pakankamai lėšų priemonė;
48. laikosi nuomonės, kad ES delegacijos turėtų būti labiau įtraukiamos į vystomojo bendradarbiavimo programavimo galimybes pasitelkdamas skirtingas jų valdomas IFP; mano, kad tai suteiktų galimybę pagerinti papildomumą ir sinergiją, taip pat padėtų geriau suderinti poreikius ir šalių partnerių atsakomybę;
49. primygtinai reikalauja užtikrinti pakankamus žmogiškuosius išteklius Komisijos ir Europos išorės veiksmų tarnybos biuruose ir ES delegacijose, turint mintyje tiek darbuotojų skaičių, tiek jų patirtį paramos vystymuisi ir humanitarinės pagalbos srityse;
50. yra nepatenkintas tuo, kad Parlamentui nustatyti labai trumpi terminai įgyvendinimo priemonių pagal VBP projektų tikrinimui; primygtinai ragina Komisiją iki 2018 m. gruodžio mėn. pakeisti VBP ir Humanitarinės pagalbos komitetų Darbo tvarkos taisykles, kad Parlamentas ir Taryba turėtų daugiau laiko savo tikrinimo įgaliojimams vykdyti;
51. primygtinai ragina Komisiją ir EIVT padidinti ir pagerinti paramos teikėjų koordinavimą taikant bendrą programavimą ir bendrą įgyvendinimą kartu su kitomis valstybėmis narėmis ir paramos teikėjais, suderinti su šalių partnerių nacionalinėmis vystymosi programomis vadovaujant ir koordinuojant ES delegacijoms;
52. ragina Parlamentą padidinti 11-ojo EPF programavimo dokumentų politinę kontrolę kaip priemonę padidinti skaidrumą ir atskaitomybę;

Rekomendacijos dėl VBP ir EPF struktūros po 2020 m. ir dėl būsimo humanitarinės pagalbos priemonės įgyvendinimo

53. dar kartą atkreipia dėmesį į savarankišką ES vystymosi ir humanitarinę politiką, kuri yra pagrįsta konkrečiais Sutartyse įtvirtintais teisiniais pagrindais ir kurioje nustatytos konkrečios vertybės ir tikslai, kurie neturėtų priklausyti nuo ES geopolitinės strategijos ir visada turėtų būti suderinti su vystymosi veiksmingumo principais, o humanitarinės pagalbos atveju – su žmoniškumo, nešališkumo, neutralumo ir nepriklausomumo principais;
54. pabrėžia, kad absoliučiai būtina išlaikyti atskiras vystymosi ir humanitarinės pagalbos priemones, kurias įgyvendinant laikomasi pagrindinių vystymosi principų, atsižvelgiant į EPF ir VBP vertinimo metu padarytas išvadas dėl partnerystės trūkumo ir pavojaus, kad naujojoje sistemoje pakeitus politikos prioritetus nebūs pasiektas skurdo panaikinimo tikslas;
55. primena, kad EPF, VBP ir humanitarinės pagalbos priemonės biudžeto vykdymo rezultatai yra teigiami, o šios priemonės yra labai svarbi tarptautinio solidarumo išraiška, prisidedanti prie ES patikimumo didinimo pasaulio arenoje; mano, kad, nepaisant galimų minėtų priemonių struktūrinių pakeitimų arba sujungimų, įskaitant galimą EPF įtraukimą į ES biudžetą, reikėtų kitoje DFP numatyti didesnę bendrą asignavimų sumą, tačiau nereikėtų sušvelninti OPV kriterijų, taip pat kad pagal būsimą išorės finansavimo priemonių struktūrą patikos fondai ir priemonės turėtų būti įtraukiami skaidriai, vadovaujantis pagrindiniais demokratinės atsakomybės ir vystymosi efektyvumo principais, ir galėtų būti tęsiamas Išorės investicijų planas, jei šį planą įvertinus būtų matyti akivaizdus jo papildomumas vystymosi požiūriu ir jo poveikis žmogaus teisių, socialiniu ir aplinkosaugos aspektais;
56. ragina Tarybą, Komisiją ir Europos investicijų banką sudaryti tarpinstitucinį susitarimą su Parlamentu dėl skaidrumo, atskaitomybės ir parlamentinės kontrolės naujajame Europos konsensuse dėl vystymosi nustatytų politinių principų pagrindu, turint omenyje pasikeitusius paramos teikimo būdus nuo tiesioginių dotacijų iki patikos fondų ir mišraus finansavimo, įskaitant Europos darnaus vystymosi fondą;
57. atkreipia dėmesį į teigiamą įvaizdį, kurį tarptautinėje bendruomenėje turi ES kaip bendradarbiaujanti pasaulinė dalyvė, tačiau išpėja, kad rizikuojama jį prarasti dėl biurokratijos ir vėlavimų; mano, kad tai didina ES švelniąją galią tarptautiniuose santykiuose, kurie po 2020 m. turi būti pagrįsti tvirta ir savarankiška vystymosi politika, įskaitant diferencijuotas vystymosi priemones;
58. pažymi, kad skurdo mažinimas ir panaikinimas ilguoju laikotarpiu kartu su DVT ir Paryžiaus susitarimo įgyvendinimu bei bendrų pasaulinių išteklių apsauga turėtų būti pagrindiniai ES vystymosi politikos ir jos priemonių uždaviniai, ypatingą dėmesį skiriant tiems, kurie susiduria su didžiausia rizika;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

59. pabrėžia, kad po 2020 m. VBP ir EPF struktūra ir humanitarinės pagalbos priemonės įgyvendinimas turi būti suderinti su ES tarptautiniais įsipareigojimais, įskaitant Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir DVT, Paryžiaus susitarimą ir ES politikos sistemą, įskaitant naują Europos konsensuą dėl vystymosi, naują pasaulinę ES užsienio ir saugumo politikos strategiją ir Europos konsensuą dėl humanitarinės pagalbos;

60. mano, kad naujųjų IFP struktūra turėtų būti formuojama atsižvelgiant į laiko patikrintas gerai veikiančias dabartines IFP, OPV tinkamumą ir būtinybę pasiekti DVT;

61. mano, kad turint omenyje Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir daugelio DVT pasaulinį pobūdį reikia naujo politinio požiūrio, kurį taikydami visi, tiek besivystančių, tiek išsivysčiusių šalių, politiniai veikėjai stengtųsi prisidėti prie DVT siekimo taikydami nuoseklią ir koordinuotą vidaus ir išorės politiką, ir mano, kad naujosios IFP po 2020 m. ir naujasis Europos konsensusas dėl vystymosi bus naudingi šioje srityje;

62. yra įsitikinęs, kad itin svarbu skatinti žmogaus teises ir principais pagrįstą požiūrį į vystymąsi, kartu skatinant demokratijos principus, pagrindines vertybes ir žmogaus teises visame pasaulyje; ragina Komisiją ir EIVT atitinkamai apjungti paramą pagal IFP ir politinį dialogą tiek dvišalėse derybose, tiek regioninėse ir tarptautinėse organizacijose, kad būtų propaguojami šie principai, vertybės ir teisės;

63. mano, kad į visas vystymosi politikos sritis būtina įtraukti horizontalią ir daugelį sektorių apimančią gamtos apsaugą ir aplinkosaugos politikos teikiamas galimybes; apgailestauja, kad padaryta nepakankama pažanga integruojant demokratijos, žmogaus teisių ir lyčių lygybės aspektus; be to, primygtinai ragina, kad kuriant būsimas priemones ir programas būtų visapusiškai atsižvelgiama į Paryžiaus susitarime numatytus įsipareigojimus ir užtikrintas tinkamas vykdymo stebėjimas; todėl mano, kad kova su klimato kaita turėtų atlikti vis svarbesnį vaidmenį vystomojo bendradarbiavimo srityje;

64. mano, kad būtina atlikti įgytos patirties analizę, kad būtų nustatyti trūkumai ir pagerintas ES IFP ir kitų tarptautinių institucijų vykdomų finansavimo priemonių koordinavimas siekiant užtikrinti sąveiką ir kuo labiau padidinti šių finansavimo priemonių poveikį besivystančiose šalyse;

65. mano, kad atsižvelgiant į būsimą IFP po 2020 m. struktūrą būtina padidinti dabartinius ES OPV lygius ir nustatyti aiškius terminus, kad ES galėtų laikytis savo kolektyvinio įsipareigojimo skirti 0,7 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) OPV ir 0,2 proc. OPV / BNP skirti mažiausiai išsivysčiusioms šalims; šiomis aplinkybėmis palankiai vertina naujausią Komisijos komunikatą dėl naujos DFP; primena valstybėms narėms, kad reikia laikytis įsipareigojimo skirti 0,7 proc. BNP OPV; primena, kad reikia įgyvendinti Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Paramos vystymuisi komiteto rekomendacijas, kad vidutinis dotacijos elementas siektų 86 proc. visų OPV įsipareigojimų;

66. laikosi nuomonės, kad nedarant poveikio didesniai skaidrumui ir (arba) rezervams IFP struktūroje po 2020 m. turėtų ir toliau būti vykdomos įvairios geografinės ir teminės daugiametės programos, leidžiančios imtis įvairaus masto vystymosi veiksmų; mano, kad parama šalims partnerėms regioninio bendradarbiavimo ir integravimo srityse yra svarbus veiksnys, būtinas siekiant panaikinti skurdą ir skatinti ilgalaikį tvarų vystymąsi;

67. pažymi, kad ES išorės vystymosi veiksmai turi būti grindžiami tinkamai subalansuotu paramos vystymuisi lankstumo ir nuspėjamumo deriniu, įskaitant pakankamą finansavimą; kartu pripažįsta, kad paramos vystymuisi nuspėjamumas gali būti pasiektas, be kita ko, taikant gerai veikiančias ankstyvo perspėjimo sistemas, visų pirma labiausiai pažeidžiamose ir mažiausiai atspariose valstybėse;

68. mano, kad lėšos siekiant tikslų turėtų būti perskirstomos ir priemonės prioritetai turėtų būti keičiami tik atsižvelgiant į realius šalių partnerių poreikius nepažeidžiant priemonės principų ir uždavinių ir užtikrinant tinkamą stebėsenos institucijos dalyvavimą; visų pirma ragina daryti aiškų skirtumą tarp OPV tinkamo finansavimo ir kito, OPV netinkamo, finansavimo; griežtai prieštarauja bet kokiam „DACable“ veiklai skirtų lėšų perkėlimui į programas, kurių negalima apskaityti kaip OPV programų lėšų; pabrėžia, kad siekiant tai užtikrinti reikia OPV tikslus įtraukti į IFP reglamentus;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

69. mano, kad IFP struktūrą po 2020 m. turėtų sudaryti įvairūs rodikliai ir griežtas tikslinis lėšų paskirstymas, taip pat įsipareigojimų įtraukimas siekiant užtikrinti pakankamai lėšų svarbiausiems prioritetams;

70. mano, kad nenumatyti poreikiai turėtų būti tenkinami naudojant nemažus nenumatytų atvejų rezervus skirtinguose IFP, ir kad nepanaudotos arba susigrąžintos tam tikrų metų lėšos turėtų būti perkeltos į kitų metų nenumatytų atvejų rezervus;

71. primena, kad reikia išlaikyti tvirtą ir nepriklausomą humanitarinės pagalbos priemonę, kaip raginama pagal Europos konsensą dėl humanitarinės pagalbos; mano, kad reikėtų turėti atskirą vien humanitarinei pagalbai skirtą rezervą turint omenyje tai, kad didėjant poreikiams visame pasaulyje neatidėliotinos pagalbos rezervas dabartinės DFP laikotarpiu buvo nuolat naudojamas; primena, kad nors ir pripažįsta Komisijos pastangas reaguoti į vis didėjančius iššūkius, Parlamentas nuolat pabrėždavo, kad reikia padidinti humanitarinės pagalbos finansavimą, ir primygtinai ragino panaikinti didėjančią atotrūkį tarp įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų ir padidinti iš ES biudžeto skiriamos humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi veiksmingumą ir gebėjimą reaguoti;

72. atkreipia dėmesį į tai, kad bet kokia nauda, kurią duoda finansinis lankstumas ir supaprastinimas, neturėtų būti gaunama vienos iš teisėkūros institucijų stebėsenos ir priežiūros gebėjimų sąskaita, nes tai pažeistų atskaitomybės ir skaidrumo principus; pabrėžia, kad visais programavimo laikotarpio etapais reikia aiškiai nurodyti lėšų skyrimo kriterijus; laikosi nuomonės, kad naujoji IFP struktūra turėtų būti lanksti ir moderni, ją taikant turėtų būti galima optimizuoti išteklius ir šalims partnerėms pateikti vystymosi rezultatus;

73. pabrėžia, kad naujųjų IFP finansinis lankstumas taip pat turėtų apimti lankstumą šalies viduje suteikiant galimybę savo nuožiūra skirti nedideles dotacijas vietos PVO, įmonėms ir verslininkams; mano, kad Komisija turėtų persvarstyti savo galiojančius audito reikalavimus, taikomus vystymosi paramai, kad būtų galima padidinti rizikos profilį mažoms dotacijoms šalies viduje;

74. pabrėžia, kad vystymosi politika ir humanitariniai uždaviniai neturėtų būti priskirti nei šalims paramos teikėjoms, nei ES saugumo uždaviniams ar sienų kontrolei ir migracijos srautų valdymui; todėl šiuo atveju mano, kad OPV visų pirma turėtų būti naudojama skurdui sumažinti ir kad dėl šios priežasties veiksmai ir programos, kurie yra suderinti tik su nacionaliniais paramos teikėjų saugumo interesais, neturėtų būti finansuojami naudojant paramą vystymuisi; mano, kad sykiu būtina skatinti šalių partnerių atsparumą turint tikslą sudaryti palankias sąlygas tvariai plėtrai;

75. mano, kad būsimojoje DFP ES vidaus tikslams siekti skirtos išlaidos pagal migracijai, prieglobsčiui ir vidaus saugumui skirtas išlaidų kategorijas yra, viena vertus, orientuotos į naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi įgyvendinimą, ir, kita vertus, turi būti atskiriamos; laikosi nuomonės, kad šių dviejų atskirų išlaidų kategorijų sujungimas padidintų naudojimosi ES pagalba riziką, pavyzdžiui, nustatant bendradarbiavimo migracijos srityje sąlygą;

76. šiomis aplinkybėmis siūlo dar labiau stiprinti visuomenių ir valstybių atsparumą pasitelkiant pagalbą vystymuisi, daugiau finansinių ir politinių priemonių skirti konfliktų prevencijai, pasirengimui nelaimėms ir ankstyviems veiksams susidūrus tiek su konfliktais, tiek su gaivalinėmis nelaimėmis;

77. ragina Komisiją negrįžti finansavimo asignavimų šalims partnerėms ir bendradarbiavimo sąlygoms vien BVP – ragina taikyti platų kriterijų spektrą, apimančią įtraukimą žmogaus raidą, žmogaus teises ir nelygybės naikinimą;

78. primena savo prašymą įtraukti EPF į biudžetą ir laikyti jį pagrindine vystymosi ir kitų ES politikos sričių nuoseklumą užtikrinančia priemone, taip pat stiprinti Parlamento biudžetinę kontrolę; pakartoja, kad EPF įtraukimas į biudžetą būtų naudingas, pavyzdžiui, padėtų užtikrinti tvirtesnę priemonės demokratinę teisėtumą ir priežiūrą, didesnę panaudojimo pajėgumą, taip pat padidintų matomumą ir skaidrumą, o sykiu ir ES išlaidų šioje srityje aiškumą, ir padidintų ES pagalbos vystymuisi veiksmingumą ir efektyvumą; primena, kad parlamentiniai debatai vystymosi politikos tema padeda piliečiams pagerinti ES išlaidų programų vykdymą;

2018 m. balandžio 17 d., antradienis

79. pabrėžia, kad įtraukiant EPF į biudžetą turėtų būti užtikrinama, kad ankstesnio EPF lėšos nebus pervedamos į kitas biudžeto eilutes ir kad turės būti atsižvelgiama į visus trečiųjų šalių paramos teikėjus; taip pat pabrėžia, kad Afrikos taikos priemonė turėtų ir toliau nebūti įtraukiama į ES biudžetą ir turėtų būti vykdoma kaip speciali priemonė;

80. pažymi, kad įtraukiant EPF į biudžetą turėtų būti proporcingai padidinta nustatyta ES biudžeto viršutinė riba, kad nesumažėtų nei ES finansinis įsipareigojimas AKR šalims, nei bendra ES parama vystymuisi DFP, kuri bus vykdoma po 2020 m.;

81. mano, kad atviro pobūdžio humanitarinės pagalbos priemonė davė teigiamų rezultatų; todėl rekomenduoja išlaikyti atskiras priemones ir biudžetus humanitariniams ir vystymosi veiksams kartu išlaikant tvirtus, strateginius šių dviejų sričių ryšius;

82. pabrėžia demokratinio teisėtumo stiprinimo svarbą struktūroje po 2020 m. ir poreikį pakeisti sprendimų priėmimo procedūrą; pabrėžia, kad šioje naujoje struktūroje po 2020 m. teisėkūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus visapusiškai naudotis savo tikrinimo įgaliojimais tiek teisiniu, tiek politiniu lygmenimis priemonių ir jų įgyvendinimo programų kūrimo, priėmimo ir įgyvendinimo etapais; pabrėžia, kad šiems uždaviniams turi būti skiriama pakankamai laiko;

83. laikosi nuomonės, kad turėtų būti visiškai išnaudotas bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis potencialas vystymosi programų kūrimo ir įgyvendinimo etapais, visų pirma taikant bendrą programavimą ir remiantis bei derinant jį su nacionalinėmis vystymosi programomis;

84. ragina atlikti IFP struktūros po 2020 m. laikotarpio vidurio vertinimą ir peržiūrą, kad būtų galima patobulinti jos valdymą, ieškoti būdų, kaip ją padaryti nuoseklesnę ir paprastesnę, taip pat užtikrinti tolesnę jos atitiktį veiksmingos plėtros principams ir suderinimą su jais; ragina suinteresuotuosius asmenis visapusiškai į tai įsitraukti;

o

o o

85. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijai.
